

1440 in deze rekeningen genoemd wordt. Een aantal personen, die vóór 1418 deel uitmaakten van het stadsbestuur, zullen in 1426 wellicht niet meer in leven geweest zijn. Andersom geldt voor stadsbestuurders van na 1440 dat zij in veel gevallen in 1426 nog te jong geweest zullen zijn om in de rekening genoemd te worden.

Uitgangspunt voor het onderzoek naar de welstand van de verschillende leden van het stadsbestuur is een post in de rekening over 1426/27: 'ontfaen van geleenden gelde binnen dese jare'⁵⁹). Gezien het feit dat er bij deze lening sprake was van twee zettingen (taxaties), zal er geen sprake geweest zijn van enige vrijwilligheid in het deelnemen aan deze lening, zodat wij voortaan van de gedwongen lening zullen spreken⁶⁰).

De namen van degenen, die in deze lening hebben bijgedragen, staan gerangschikt naar hun woonplaats in één van de vier kwartieren waarin de stad verdeeld was: Oostvierendeel, Middeldam, Westvierendeel en Nieuwpoort⁶¹). Sommigen zijn slechts één keer aangeslagen, de meesten echter twee keer, waarbij de tweede aanslag meestal het dubbele bedroeg van de eerste. De meest voorkomende bedragen die betaald werden, waren een gulden bij de eerste en twee guldens bij de tweede zetting. Een aantal burgers betaalde echter aanzienlijk hogere bedragen⁶²).

Bij het onderzoek naar de welstand van de leden van het stadsbestuur zullen wij in eerste instantie uitgaan van de bedragen, die zij in de gedwongen lening van 1426 hebben betaald. Hoewel er geen gegevens zijn over de relatie tussen de hoogte van de aanslag en de welstand van de aangeslagen persoon, terwijl wij ook niet weten of de mate van welstand alleen berekend werd naar bezittingen binnen de stad of ook daarbuiten, mag men er van uitgaan dat iemand die vijftien guldens moest betalen een grotere welstand had dan een voor drie guldens aangeslagen persoon⁶³).

Om enig inzicht te krijgen in de waarde van de bedragen die betaald moesten worden, kunnen wij deze bedragen vergelijken met de arbeidslonen, die in hetzelfde jaar werden uitbetaald bij de uitvoering van openbare werken. De meest voorkomende daglonen voor het verrichten van graafwerk en soortgelijke arbeid, liggen tussen de drie en vier tunen, hetgeen gelijk is aan zes tot acht schellingen⁶⁴). De guldens die in de gedwongen lening werden betaald, hadden een waarde van 44 schellingen, dat wil zeggen dat een gulden in waarde ongeveer gelijk was aan het weekloon van een arbeider in dat jaar.

Wij hebben de stadsbestuurders ingedeeld in twee groepen. Ten